

[Ministeren for handel, industri og søfart.] pligtede til at opfylde. Man må f. eks. ikke bruge pengene til ting, som fabrikkerne er forpligtede til i henhold til overenskomst, i henhold til arbejderbeskyttelseslov eller anden lovgivning. I disse synspunkter har det i det andet høje ting nedsatte udvalg under lovforslagets behandling erklæret sig enigt.

Efter disse bemærkninger, der skulle forsøge at karakterisere den ordning, der her fremsættes lovforslag om, i bredere økonomiske og politiske linier, skal jeg, som det må være min pligt, foretage en gennemgang af lovforslagets enkelte bestemmelser. Jeg skal forsøge at gøre det så kort, jeg kan, under henvisning til de forhandlinger, der har fundet sted i det andet høje ting.

Den i lovforslagets § 1 indeholdte definition af sukker og sirup, bestemmelserne i forslagens § 3 om fastsættelse af roearealerne, bestemmelserne i §§ 6, 7 og 8 om ind- og udførsel af sukker og sirup, om fastsættelse af engrosprisen for indført sukker m. v. og om fastsættelse af prisen på sukker, der anvendes til fremstilling af eksportvarer m. v., svarer i det væsentlige til de tilsvarende bestemmelser i de tidligere 1-årige sukkerlove. Det samme gælder straffebestemmelsen i forslagens § 11.

I § 2 i det i det andet høje ting fremsatte lovforslag var det foreslået at give de bestående sukkerfabrikker og raffinaderier eneret indenfor koncessionperioden. Under forhandlingerne i folketinget blev man imidlertid enig om, at det ville være principielt forkert at give en sådan eneret for en periode på 10 år, idet forholdene jo meget vel kunne udvikle sig således, at også andre egne af landet måtte have ret til at påbegynde en sukkerfremstilling. Det er naturligvis noget, som ingen kan have en begrundet mening om i dag, men jeg fandt det rigtigt, at man ikke fuldstændig udelukkede den mulighed, at forholdene her i landet med hensyn til sukkerfremstilling senere kan ændre sig således, at det må være ønskeligt, at nye fabrikker kan oprettes, og derfor blev lovforslaget under forhandlingerne i det andet høje ting ændret i denne retning, så at den omhandlede bestemmelse om eneretten udgik.

I forbindelse med nyordningen sker der som nærmere omtalt i bemærkningerne en del ændringer i selskabernes hidtidige kapitalforhold. Der finder for begge selskabers vedkommende en opgørelse sted over de beløb, der i den tid, sukkerordningen har eksisteret, er indtjent udenfor ordningen, og disse beløb med fradrag af den del, der

årenes løb er udbetalt som udbytte, anbringes i fabrikkernes virksomhed på nærmere fastsat måde. Det drejer sig for A/S De Danske Sukkerfabrikkers vedkommende om ca. 20 mill. kr. og for Sukkerfabrikken Nykøbings vedkommende om ca. 3,3 mill. kr. A/S De Danske Sukkerfabrikkers nuværende aktiekapital på 22,5 mill. kr. udvides til 45 mill. kr., således at hver gammel aktie giver ret til tegning af een ny aktie, på hvilken 50 pct. indbetales kontant af aktionæren, medens resten indbetales i løbet af 10 år gennem overførsler fra de omtalte opsparede beløb. For Sukkerfabrikken Nykøbings vedkommende udvides den nuværende andelskapital på 2,1 mill. kr. til 7 mill. kr. dels ved kontant indbetaling af ny kapital til et beløb af 1,4 mill. kr., dels ved opskrivning af andelskapitalen med 3,5 mill. kr., hvilken opskrivning tilvejebringes i løbet af 10 år dels ved overførsel af 2,1 mill. kr. fra selskabets frie reserver, dels ved indbetaling fra andelshaverne ved tilbageholdelse af overskud. Den nævnte nyordning af selskabernes kapitalforhold forudsættes gennemført på selskabernes generalforsamlinger med den til vedtagelse af vedtægtsændringer krævede majoritet og nødvendiggør iøvrigt, at der gives dispensation fra aktieselskabslovens indbetalingsbestemmelser, ligesom der efter lovforslagets § 2 vil kunne gives fabrikkerne tilladelse til — uanset udbyttebegrænsningslovens bestemmelser — at disponere over de tidligere opsparede reserver på den måde, ordningen forudsætter.

I det andet høje ting blev der fra kommunistisk side stillet forslag om, at man ikke skulle give disse dispensationer. Herom kan jo siges meget, men det er klart, at den trufne ordning må ses som en helhed, og man må være klar over, at kan man ikke give disse dispensationer, må ordningen som helhed falde bort, og man har derefter kun mulighed for at gå over til alternativet: en koncessionsløs periode, hvis konsekvenser for samfundet, altså forbrugerne, jeg har gjort rede for i det foregående.

Ifølge lovforslagets § 4 fastsættes roepriisen fremtidig for 1 år ad gangen efter indstilling fra sukkertilsynet og efter forhandling med et af rigsdagen nedsat udvalg. For sukkerkampagnen 1950—51 er det dog fundet nødvendigt at fastsætte roepriisen i selve loven på tilsvarende måde som i de tidligere sukkerlove. Den i forslaget fastsatte pris af 5 kr. 71 øre pr. 100 kg leverede roer er baseret på den i lov nr. 84 af 10. marts 1949 for sukkerkampagnen 1949—50 fastsatte grundpris af 5 kr. 36 øre pr. 100 kg med tillæg af den i 1949 sted-